

Caput IV. De prudentia in agendis
Rozdział IV. [O przezorności w działaniu](#)

1. Nie należy wierzyć ani wszelkiemu słowu, ani wszelkiemu natchnieniu; lecz ostrożnie i z wielkim rozmysłem rzecz każdą podług Boga rozważać trzeba. Niestety! tak słabi jesteśmy, iż łatwiej złe jak dobre i wierzymy i mówimy o drugich. Ale człowiek doskonały nie wierzy łatwo opowiadaniu każdego, bo zna ułomność ludzką, ku złemu pochopną, a w mowie do upadku skłoną.

2. Wielka to mądrość nie być porywczym w działaniu, i nie stać upornie przy własnym rozumie. Do tej mądrości należy także, nie wierzyć słowom każdego; a rzeczy słyszanych, albo tych, które się nam zdają, nie roznosić skwapliwie pomiędzy ludźmi. Radź się męża cnotliwego i sumiennego: i szukaj raczej nauki u lepszego od ciebie, jak żebyś miał iść za własnym domysłem. Dobry żywot czyni człowieka mądrym wedle Boga i doświadczonym we wielu rzeczach. Im kto w sobie pokorniejszym, a Bogu podleglejszym się stanie; tym więcej mądrości i pokoju we wszystkim mieć będzie.